პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ლელო

დამოუკიდებელი სპორტული გაზეთი

7 თებერვალი, ხუთშაბათი, 1991 წ.
№ 22 (10 435) ● ფასი 10 კაპ.

გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

ს უ რ ა თ ზ ე: საქართველოს მოჭიდავეთა დელეგაცია ქალაქ კლიპანში.

ქართული დროშა კლიპანშიც ფრიალებდა

კლასიკური სტილის მოჭიდავეთა საერთაშორისო კალენდარში კლიპანის ტურნირს საგანგებო ადგილი უკავია. კლიპანი დიდი საჭიდაო ტრადიციების მქონე ქალაქია შვეციაში, სადაც ბევრი გამოჩენილი ათლეტი აღუზრდიათ. ამიტომ იქაური მოსახლეობა გასაგებ ინტერესებს იჩენს მოჭიდავეთა ნებისმიერი გამოსვლებისადმი, საკუთარ ტურნირს კი, ცხადია, თავს evლება ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით.

კლიპანის ტურნირი პრესტიჟული შეჯიბრებაა უცხოელთათვისაც. ამის დასტურად ერთი ასეთი მაგალითის მოყვანა შეიძლება: წლევანდელი შეჯიბრების ვადები ემთხვეოდა როსტოვში მიმდინარე ი. პოდუბნის მემორიალს და ევროპის თითქმის ყველა უძლიერესმა „კლასიკოსმა" საბჭოთა კავშირში ჩამოსვლას შვეციაში გამგზავრება ამჯობინა. როსტოვს სულ რამდენიმე ქვეყნის გუნდი ეწვია მეორე და მესამე შემადგენლობებით.

ადრე საბჭოთა ნაკრები კლიპანში უძლიერესი შემადგენლობით (პირველი გუნდით) ჩადიოდა. წლეულს შვედებმა სასპარეზოდ ლიტვისა და საქართველოს მოჭიდავეები მიიწვიეს მხოლოდ. ცოტა არ იყოს, გაგვიკვირდა, როცა გავიგეთ, რომ ქართველი მოჭიდავეები პერსონალურად მიუწვევიათ შვეციაში. აი, რა გვიამბო ამის თაობაზე შვეციიდან დაბრუნებულმა საქართველოს ნაკრების უფროსმა მწვრთნელმა, მსოფლიოს ექსჩემპიონმა მიხეილ სალაძემ:

— შვეციის ჭიდაობის მესვეურებმა შარშან დავუახლოვდით ფინეთში. იქ გამართულ საერთაშორისო ტურნირში საქართველოს გუნდმა (7 კაცის შემადგენლობით) ხუთი პირველი, ერთი მეორე და ერთი მესამე ადგილი დაიკავა. ქართველ ათლეტთა გამოსვლამ დიდი შთაბეჭდილება დატოვა როგორც ადგილობრივ მაყურებლებზე, ისე სტუმრებზე და სწორედ მაშინ დაგვპატიჟეს კლიპანში სასპარეზოდ.

ჩვენი ჩასვლა შვეციაში ბალტიისპირეთის ტრაგიკულ ამბებს დაემთხვა, ამასთან დაკავშირებით სხვადასხვა ქალაქში სამგლოვიარო მიტინგები მოეწყო. ერთი ასეთი მიტინგი კლიპანშიც გაიმართა, სადაც, რა თქმა უნდა, ჩვენცა და ლიტველი მოჭიდავეებიც მიგვიწვიეს. მიტინგზე ლაპარაკი იყო საბჭოთა კავშირში მიმდინარე პროცესებზე. მონაწილეებმა მხარი დაუჭირეს რესპუბლიკების სამართლიან ბრძოლას სრული სუვერენიტეტისა და დამოუკიდებლობისათვის. გამოსულებმა აღნიშნეს, რომ საქმის კურსში არიან რა ხდება საქართველოში და ყოველმხრივ მხარს გვიჭერენ სამართლიან ბრძოლაში. ითქვა, რომ ქართველი მოჭიდავეებისთვის კლიპანის ტურნირის კარი მუდამ ღია იქნება.

სხვათა შორის, შეჯიბრების დღეებში შვეციის ტელევიზიამ ერთი გადაცემა საქართველოს მიუძღვნა. გადაცემაში საუბარი იყო ქართველ სპორტსმენთა, უფრო მეტად კი მოჭიდავეთა საერთაშორისო წარმატებებზე... ტურნირის რამდენიმე ქართველი მონაწილე სახელდახელოდ ჩაიწერეს... ჩვენი ბიჭების გამოსვლას სარბიელზე თბილ კომენტარებს უკეთებდნენ.

ყველაფერი ამის შემდეგ, — განაგრძო საუბარი მ. სალაძემ, — უფლება არ გვქონდა სუსტად გამოვსულიყავით, და ჩვენმა რვაკაციანმა გუნდმაც საერთო ჩათვლაში მესამე ადგილი დაიკავა უნგრეთისა (14 ქულა) და ბულგარეთის (10 ქულა) ათკაციანი კოლექტივების შემდეგ. თანაც, საქართველოს მოჭიდავეები ბულგარელებს მხოლოდ ერთი ქულით ჩამორჩნენ.

პირად ჩათვლაში ჩვენ წილად გვხვდა ორი ოქროს, ერთი ვერცხლისა და ერთიც ბრინჯაოს მედალი. 100 კგ წონაში ბრწყინვალედ გამოვიდა მსოფლიოს ექსჩემპიონი გურამ გედეხაური. მან ყველა ორთაბრძოლა მოიგო, მაგრამ ორი მათგანი მაინც უნდა გამოვყო. ფინალამდე გურამმა დამარცხა სეულის ოლიმპიადის ჩემპიონი, პოლონელი ვრონსკი (სხვათა შორის, გედეხაურმა მას ოლიმპიადაზეც აჯობა), ფინალში კი აშკარად დაჩაგრა ფიზიკურად ძალზე ძლიერი უნგრელი შანდორ მაიორი.

გურამის გამარჯვება, ასე ვთქვათ, დაგეგმილი და კანონზომიერი იყო, აი, ახალგაზრდა გიორგი ჯინჭველეიშვილის გამოსვლამ 74 კგ წონით კატეგორიაში კი, გულახდილად უნდა ვთქვათ, მოლოდინს გადააჭარბა. ქართველმა მოჭიდავემ ყველა შეხვედრა დამაჯერებლად მოიგო, მათ შორის ფინალურიც ბულგარელ პეტარ ცენევთან.

68 კგ წონაში მამუკა გიგაურმა ერთი შეხვედრა წააგო — ფინალური — უნგრელ ატილა რეპკასთან და მეორე ადგილს დასჯერდა. ერთი შეხვედრა წააგო (ოღონდ ფინალში გასასვლელი) ბეგი დარჩიამაც და ბრინჯაოს მედალი დაიმსახურა. ეს კი არა, ამ წონაში ერთადერთმა დამარცხებამ ჯემალ ბაკურიძეს მხოლოდ მეხუთე ადგილი მოუტანა. რას იზამ, ჭიდაობაში ზოგჯერ ასეთი შეუსაბამობანიც ხდება.

გამოხმაურება

დარგობრივი პროფკავშირი აუცილებელია

„**ფიზკულტურისა** და სპორტის მუშაკთა დარგობრივი პროფკავშირი აუცილებლად უნდა შეიქმნას!" — ასეთია საერთო სულისკვეთება გამოხმაურებისა, რაც ჩვენს გაზეთში გუშინ გამოქვეყნებულ წერილს („დარგს — თავისი პროფკავშირი") მოჰყვა.

გუშინ დილიდანვე გვირეკავდნენ რედაქციაში; მხარდამჭერის სიტყვები მოგვაწვდინეს სხვა სფეროს წარმომადგენლებმაც, რომლებიც იწონებენ ახალ თაოსნობას.

აქვე გაგაცნობთ რამდენიმე მოსაზრებას:

მარლენ ოხეყმაშვილი — საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი: „ბოლოს და ბოლოს ჩვენც გამოგვიჩნდება პატრონი. მხარს ვუჭერ დარგობრივი პროფკავშირის შექმნას".

ოთარ დიდებულიძე — ვეტერან სპორტსმენთა რესპუბლიკური საბჭოს თავმჯდომარე: „დილიდან, როგორც კი „ლელო" გადავიკითხეთ, ვეტერანები შევიკრიბეთ და ვიმსჯელეთ. შესანიშნავი თაოსნობაა, გაოცებულიც კი ვართ, აქამდე რატომ დაგვიანდა ჩვენი დარგის პროფკავშირის შექმნა".

რევაზ ჭანტურია — საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი: „აღფრთოვანებული ვარ. ხელბურთელთა ბევრი მწვრთნელი იზიარებს თქვენს წინადადებას".

აკაკი მეგრელაძე — უმაღლესი სპორტული დაოსტატების № 1 სკოლის დირექტორი: „ჩვენი სკოლა ერთსულოვნად უჭერს მხარს დარგის პროფკავშირის შექმნას. დაუყოვნებლივ უნდა დაიწყოს მუშაობა საინიციატივო ჯგუფმა".

ვახტან ჰუმბურიძე — მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, **ზურაბ ხარშილაძე** — სპორტის ოსტატი, ექიმი, **ზაზა ბოკერია** — ყოფილი ფეხბურთელი, ექიმი, **დავით ერისთავი** — ექიმი (ყველა თერაპიის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის თანამშრომლები): „ჩვენ კარგად ვიცნობთ სპორტსმენთა სოციალურ პრობლემებს, დარგობრივი პროფკავშირის შექმნა ამ პრობლემების რეალური გადაჭრის საფუძვლებს შექმნის".

„ლელოს" რედაქციას

მოგესალმებით, როგორ ვისწრაფვით სპორტში სრული დამოუკიდებლობისაკენ. სწორედ ამიტომ გთავაზობთ წინადადებას: რესპუბლიკაში, ნაცვლად რუსულ შაშში დაგეგმილი ყველა ღონისძიებისა, ჩატარდეს უფრო პერსპექტიული თამაშის, ე. წ. იაპონური შაშის — გო-ს ტურნირები.

გო-ს თამაშის წესები მარტივია, კომბინაციური შესაძლებლობები კი, როგორც სპეციალისტები ვარაუდობენ, მეტი, ვიდრე ჭადრაკში. იმართება რესპუბლიკების, ზონალური, საბჭოთა კავშირის, ევროპისა და მსოფლიოს როგორც პირადი, ისე გუნდური პირველობები.

ვლადიმერ კანდელაკი,
გო-ს მოყვარული.

ღია წერილი რუსუდან ხოფერიას

ჩემო რუსუდან!

ჩემო გოგონავ, წავიკითხე შენი წერილი. შენმა განზრახვამ კალამი ამაღებინა ხელში. მე, როგორც ვეტერან სპორტსმენს და პედაგოგს, უფლება მაქვს მოგცე რჩევა-დარიგება. ჩემი წერილი მინდა დავიწყო გამოჩენილი ადამიანების სიტყვებით: „როცა კეთილ საქმეს აკეთებ, დაბრკოლებებს არ უნდა შეუშინდე. ერთი ბოროტი წინ თუ გადაგეღობა, ასი კეთილი მხარში ამოგიდგება და წინ წაგივა ერის საკეთილდღეოდ დაწყებული საქმე". მტერი ყოველთვის ცდილობს ფარ-ხმალი დაგაყრევინოს. დიდი სპორტი ხომ შემართებას, მოთმინებას, გამძლეობას ასწავლის ადამიანს, აყალიბებს და ამზადებს ცხოვრებაში ყოველგვარი სიძნელეების გადასალახავად. გადავხედოთ ჩვენი ერის წარსულს, გავიხსენოთ ის ქალები, რომელთაც ზღვისოდენა ცრემლი სდენიათ, მაგრამ მტრის წინაშე ყოველთვის შემართებით მდგარან. შენ განა მათი შთამომავალი არა ხარ? არ გაქვს უფლება, გაჭირვების დროს უღალატო საქართველოს. „მგლის შიშით, ცხვარი ვის გაუწყვეტია?", მიბაძეთ ჩვენი ეროვნული მოძრაობის გმირებს... რამდენ დევნას, ციხეს, ცილისწამებას, ღალატს განიცდიდნენ ისინი; რამდენი ენერგია და ბრძოლა დასჭირდა საქართველოში მრავალპარტიულ არჩევნებში გამარჯვებას. ვინ იცის, კიდევ რამდენი ბრძოლა გვაქვს გადასატანი. როგორ შეიძლება ითქვას, ჩვენ ვერ გავუძლებთ წინააღმდეგობას და ხელს ვიღებთ ბრძოლაზეო.

ვფიქრობ, გაითვალისწინებ უფროსი ადამიანების, კეთილის მსურველების რჩევას და კვლავ შენებური შემართებით შეუდგები ინტენსიურ ვარჯიშს. გისურვებ წინსვლას, სულ გამარჯვებული გვენახე.

მტერი თუ არ გნებდება, უნდა სძლიო. შენი მტერი ჩვენი საერთო მტერია და შენი კარგი ვარჯიშით და შედეგებით ლახვარი უნდა ჩასცე მას. უნდა დაამტკიცო, რომ გამარჯვებისთვის ხარ ამ ქვეყნად მოვლენილი.

ღმერთი იყოს შენი მწყალობელი.

ეთერ ხახუბია,
სახალხო განათლების წარჩინებული, სპორტის ოსტატი.
წმინდა ილია მართლის საზოგადოების წევრი.

გუშინ...

ლენინგრადში მიმდინარე უმაღლესი ლიგის ხელბურთელ ვაჟთა საკავშირო ჩემპიონატის IV ტურის მეორე შეხვედრაში თბილისის „ქარიშხალი" დამარცხდა ზაპოროჟიეს ინდუსტრიული ინსტიტუტის გუნდთან — 22:28.

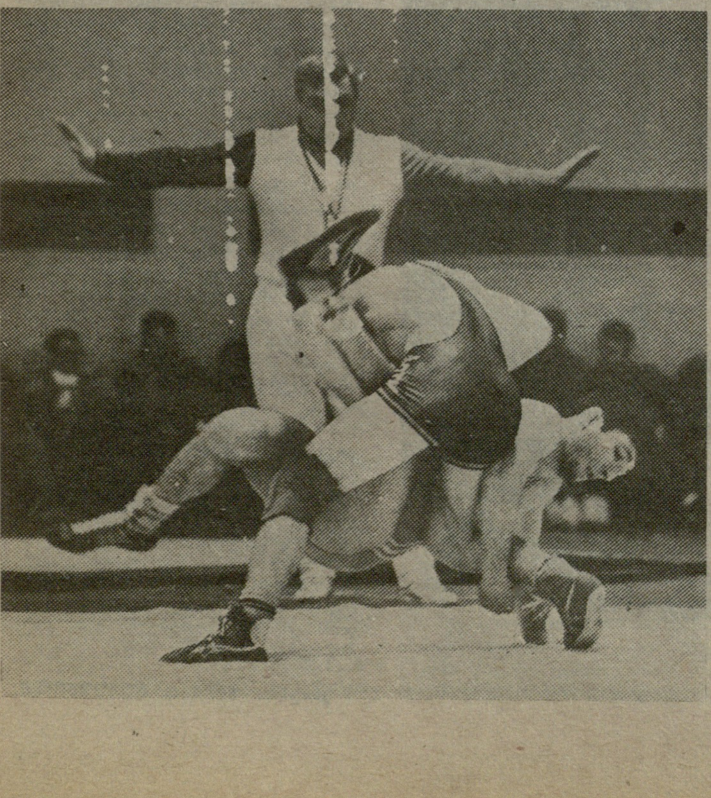

ტურნირის ექო

„ფრთხილად, კარები იკეტება!"

თავისუფალ ჭიდაობაში თბილისის საერთაშორისო ტურნირის დამთავრების შემდეგ „ლელოს" კორესპონდენტი შეხვდა ჭიდაობის რესპუბლიკური გაერთიანების დირექტორს, საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯს ომზარ შოშიტაშვილს და ესაუბრა მას სპორტის ამ სახეობის საჭირბოროტო საკითხებზე.

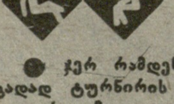

● **ჯერ რამდენიმე სიტყვა ზოგადად ტურნირის შესახებ. ხართ თუ არა კმაყოფილი შედეგებით?**

— თბილისის საერთაშორისო ტურნირი როგორც ტექნიკურად, ისე ორგანიზაციულად, მუდამ მაღალ დონეზე ტარდება. ამიტომ არ შეიძლება უკმაყოფილო იყო მისი შედეგებით. ეს, სხვათა შორის, არ არის ჩემი აზრი. ასე ფიქრობს თბილისში ჩამოსული ყველა სტუმარი.

● **წლევანდელ ტურნირში, თუ არ ვცდები, ჩვენ სარეკორდოდ ბევრი მონაწილე გამოვიყვანეთ — ორმოცდაერთი მოჭიდავე. რამდენად მართებული იყო ასეთი გადაწყვეტილება?**

— ადრე თბილისის ტურნირებში ლიმიტი გვქონდა დაწესებული, შარშანდლიდან მოყოლებული კი მონაწილეთა რაოდენობა მაქსიმალურად გავზარდეთ. წლეულსაც შეჯიბრებაში გამოსვლის საშუალება, ფაქტობრივად, ყველა მოჭიდავეს მივეცით. არ უჭიდავია მხოლოდ დავით გობეჯიშვილს, მაგრამ ამას ობიექტური მიზეზი ჰქონდა.

● **რა დასამალია, რომ გამოუცდელი მოჭიდავეები ტურნირის სტარტზევე მარცხდებიან და ეთიშებიან ბრძოლას. ხომ არ ანელებს ეს საერთო შთაბეჭდილებას მაყურებლების თვალში?**

— გულშემატკივრებს, ცხადია, არ სიამოვნებთ ქართველი მოჭიდავეების მარცხი, მაგრამ ამას უნდა გავუძლოთ. თბილისის ტურნირი ბრწყინვალე სკოლაა ახალბედებისათვის და ეს საშუალება მაქსიმალურად უნდა გამოვიყენოთ.

● **თქვენ ბრძანეთ — დავით გობეჯიშვილის გამოუსვლელობას ობიექტური მიზეზი ჰქონდაო. თუ საიდუმლო არ არის, რა მიზეზია ეს?**

— არაფერია საიდუმლო. უბრალოდ, ვიცოდით, რომ მძიმე წონაში გობეჯიშვილის გარეშეც გამარჯვება განაღდებული გვექნებოდა. ამასთან, ზაზა თურმანიძეს პირველი ადგილის მოგებით ევროპის ჩე-

ეროვნული ბიბლიოთეკა

თავისუფალ ჭიდაობაში თბილისის საერთაშორისო ტურნირის პრიზიორები

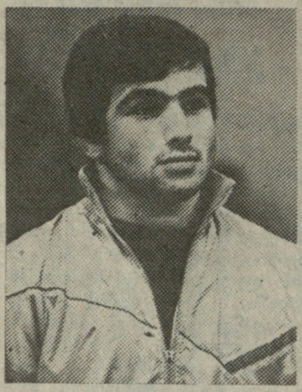
გ. სისაური.

გ. ხინჩიკაშვილი.

ჯ. მოდოსიანი.

ზ. ტყეშელაშვილი.

მ. ვალიევი.

ლ. ებანოიძე.

„ფრთხილად, კარები იკეტება!“

(დასასრული)

მპიონატზე გასამგზავრებლად გზა შეიძლება გაეხსნას და ამ შანსის მაქსიმალურად გამოყენება ვცადეთ.

● გამოდის, თურმანიძეს გაუნაღდებია ევროპის ჩემპიონატში მონაწილეობა?

— ამის თქმა ძნელია, ვინაიდან არავინ იცის, როგორ გადაწყვეტილებას მიიღებს საბოლოოდ მწვრთნელთა საბჭო და ნაკრების მთავარი დამრიგებელი იარიგინი. მაგრამ ჩვენ ბრძოლის საშუალება მოგვეცა და, დარწმუნებული შეიძლება იყოთ, ბოლომდე ვიბრძოლებთ. რა გამოვა, ვნახოთ!

● საკავშირო ფედერაციამ და სპორტსახკომმა ბოლო დროს მოამრავლეს საერთაშორისო ტურნირები. ხომ არ ხორციელდება ამით გეგმაზომიერი შეტევა თბილისის ტრადიციულ ტურნირზე?

— ძნელი სამარჩიელოა, რა აქვს გუნებაში მოსკოვს, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, თბილისის ტურნირს ავტორიტეტს იგი ვერ შეურყევს. ვერ შეურყევს იმიტომ, რომ ეს მასზე არ არის დამოკიდებული. ჩვენს ტურნირს პატივს, პირველ რიგში, უცხოელები სცემენ და სწორედ ისინი წყვეტენ თბილისში ჩამოსვლის საკითხს. მოსკოვი, ამ მხრივ, მეთვალყურეა მხოლოდ. ვფიქრობ, მოსკოველ ფუნქციონერებს ახლა მკაფიოდ ჩაესმით მათთვის ესოდენ ნაცნობი სიტყვები: „ფრთხილად, კარები იკეტება!“

● ჩანს, გარკვეული დამოუკიდებლობისთვის მიგვიღწევია?

— დიახ, ასეთ დამოუკიდებლობას წლეულს მივაღწიეთ. ჩვენ თვითონ შევარჩიეთ შეჯიბრებაში მონაწილე ქვეყნები, მონაწილენი, მსაჯები; გავუგზავნეთ მათ ტელექსები და პასუხებიც უშუალოდ ჩვენვე მივიღეთ. ადრე ყველა ნაბიჯი მოსკოვთან უნდა შეგვეთანხმებინა.

● დავუბრუნდეთ ისევ ახალ ტურნირებს. რა დანიშნულება აქვთ, თქვენი აზრით მათ?

— მედვედის სახელობის ტურნირი მთლად „ახალბედა შეჯიბრება“ არ გახლავთ. იგი ათი თუ თერთმეტი წელია ტარდება, მაგრამ მაინცდამაინც დიდი ავტორიტეტი ვერ მოიპოვა და იცით რატომ? — ჩვენს მთავარ ოპონენტებს ჰგონიათ, რომ ტურნირის ჩატარების უფლებაა მთავარი. არადა, ნებისმიერ საერთაშორისო შეჯიბრებას ორგანიზაცია სჭირდება, თანაც განსაკუთრებული, ისეთი, რომ უცხოელს ხელმეორედ მოუნდეს ჩამოსვლა. ამას ჩვენ, მოგეხსენებათ, ვახერხებთ და მსურველებიც მუდამ გვყავს. მედვედის ტურნირს უცხოელები კანტი-კუნტად ეტანებიან და იგი, ფაქტობრივად, ახალგაზრდულ შეჯიბრებად გადაიქცა.

● იარიგინის სახელობის ტურნირზე რაღას იტყვით?

— ეს შეჯიბრება საკავშირო სპორტსახკომმა ჭიდაობის საერთაშორისო კალენდარში ნაღმივით შემოაგდო და ყველაფერი იღონა, რომ მაქსიმალურად წარმოეჩინა იგი, მაგრამ არაფერი გამოვიდა. კრასნოიარსკში ჩავიდა მხოლოდ ოთხი ქვეყნის ნაკრები, თანაც, განახევრებული და სუსტი შემადგენლობით.

● საინტერესოა, როგორ აფასებენ უცხოელი სპეციალისტები ახალ ტურნირებს?

— მედვედისა და იარიგინის ტურნირებზე რას ფიქრობენ, არ ვიცი, მაგრამ თბილისის საერთაშორისო ტურნირზე ჭიდაობის საერთაშორისო ფედერაციის წარმომადგენელმა მარტინეტიმ განაცხადა, რომ მას, როგორც ყოველთვის, მსოფლიოს მცირე ჩემპიონატად მიიჩნევს. ასეთივე აზრისაა ირანის ნაკრების ერთ-ერთი მწვრთნელი ჯავადი.

● მსოფლიოს ექსჩემპიონი?

— დიახ, მსოფლიოს ოთხგზის ჩემპიონი ებრაჰიმ ჯავადი. სხვათა შორის, მან აღნიშნა ის დიდი წვლილი, რაც თბილისის ტურნირმა შეიტანა მსოფლიო ჭიდაობის განვითარების საქმეში. ჯავადი მოხიბლულია ტურნირის ორგანიზაციითაც და თვლის, რომ საქართველოს დედაქალაქში ჩამოსვლა ნებისმიერი უცხოელისთვის დიდი პატივია.

● ხართ თუ არა კმაყოფილი საქართველოს მოჭიდავეთა გამოსვლით?

— ამაზე უმჯობესია ნაკრების მწვრთნელებმა ისაუბრონ, მე კი ზოგადად შემიძლია ვთქვა, რომ ტურნირმა ბევრი პერსპექტიული ახალგაზრდა გამოავლინა. და, რაც მთავარია, ზოგ წონაში ადრე არსებული ვაკუუმი შეივსო.

● რომელი წონები გაქვთ მხედველობაში?

— 68 კილოგრამ წონაში, მაგალითად, უკვე ორი ერთმანეთის შესაფერი მოჭიდავე გვყავს — გიორგი ხინჩიკაშვილი და გოჩა მაკოევი, რომლებიც უახლოეს მომავალში უსათუოდ იტყვიან თავიანთ სიტყვას. 82 კილოგრამში გამოცდილ ავთანდილ გოგოლიშვილს ღირსეული პარტნიორები ამოუდგნენ გვერდში: ჯონდო მოდოსიანი და დავით ხურცია. პერსპექტიულ მოჭიდავეებად მიმაჩნია გივი სისაური და დათო პოლოსიანი, რომლებიც ჯერჯერობით 57 კილოგრამ წონით კატეგორიაში ასპარეზობენ...

● ვინ მიგაჩნიათ ტონის მიმცემად მსოფლიოს საჭიდაო ცხოვრებაში?

— საბჭოთა მოჭიდავეები, რა თქმა უნდა, ინარჩუნებენ მოწინავე პოზიციებს. მათი პირველი და უმთავრესი მეტოქეები კი ამერიკელი ფალავნები არიან.

● თქვენ, ალბათ, მხედველობაში გაქვთ ოლიმპიური ტურნირები, რომლებშიც ამერიკელი ათლეტები, ტრადიციულად, კარგად გამოდიან.

— ოლიმპიურიც და სხვა მნიშვნელოვანი შეჯიბრებებიც. შარშან მაგალითად, ამერიკელებმა საბჭოთა ნაკრები ორჯერ დაამარცხეს, ერთხელ — მსოფლიო თასის გათამაშებაზე, ერთხელ — კეთილი ნების თამაშებში, ასეთი „ჩავარდნები“ საბჭოთა გუნდს ადრე არ ჰქონია.

● სხვა მეტოქეებზე რას იტყვით?

— ტრადიციულად ძლიერი მოჭიდავეები ჰყავთ ბულგარელებს და მონღოლებს. ბოლო დროს წამყვან პოზიციებს იბრუნებენ თურქი და ირანელი ფალავნები. ცალკეულ წონებში ძლიერი მოჭიდავეები ჰყავთ სამხრეთკორეელებსა და იაპონელებს.

● რა ტენდენციაა თანამედროვე ჭიდაობაში წამყვანი?

— სანამ ტენდენციაზე ვისაუბრებთ, ერთი რამ უნდა მოგახსენოთ: მსოფლიო ჭიდაობაში ხშირად იცვლება წესები, რაც, ბევრი უცხოელი სპეციალისტის აზრით, საერთაშორისო ფედერაციის მერყევ პოზიციაზე მიგვანიშნებს. მაგრამ ამ აზრს, ცხადია, არ იზიარებს ფედერაციის პრეზიდენტი მილან ერცეგანი. სხვათა შორის, ერთ პრესკონფერენციაზე ბულგარელმა სპეციალისტებმა ჰკითხეს პრეზიდენტს როდემდე უნდა ვცვალოთ წესებიო, რაზეც ერცეგანმა უპასუხა: სანამ იდეალურ ვარიანტს არ გამოვნახავთო.

● საინტერესოა, რას გულისხმობს პრეზიდენტი იდეალურ ვარიანტში?

— ჭიდაობის დინამიურობას და მის სანახაობრივ მხარეს.

● პრაქტიკულად თუ მოიტანეს რაიმე ამ ცვლილებებმა?

— რა თქმა უნდა, უკვე დაინერგა ბევრი სასარგებლო სიახლე. ერთ მათგანზე აქვე მოგახსენებთ: ადრე მოჭიდავეთა აწონვა დილით ხდებოდა ხოლმე, რაც ბევრ უხერხულობას ქმნიდა. ახლა აწონვა საღამოსთვისაა გადატანილი და ყველა კმაყოფილია — მსაჯებიც, მწვრთნელებიც და ყველაზე მეტად სპორტსმენები.

● კიდევ რა სიახლის გამოყოფა შეგიძლიათ?

— იმ სიახლის, რომელიც მინიმუმამდე ამცირებს ჭიდაობაში შემთხვევითობის ფაქტორს. ერთ ასეთ კურიოზულ შემთხვევას გავიხსენებ: მეხიკოს ოლიმპიადაზე ზარიბეგ ბერიაშვილმა მეხუთე ადგილი დაიკავა ისე, რომ არც ერთი ბრძოლა არ წაუგია. უფრო მეტიც, ვერცხლის პრიზიორთან, ბულგარელ ვილჩევთან ბრძოლა ფრედ დაამთავრა, მესამე პრიზიორი მონღოლი სრეტერი კი დაამარცხა. ბერიაშვილს ამ ტურნირში არ უჭიდავია ჩემპიონთან, ირანელ მოვახედთან. ასეთი წესები, ცხადია, უნდა შეცვლილიყო. ახლანდელი წესებით მსგავსი კურიოზი გამორიცხულია.

● ეტყობა, წესების ცვლა გარკვეულწილად არეგულირებს ჭიდაობის განვითარების ტენდენციას?

— ეს ასეც უნდა იყოს. დინამიური ჭიდაობა სპორტსმენისაგან სათანადო ფიზიკურ მომზადებას მოითხოვს. ვისაც ჰამძლეობა არა აქვს, მაღალ ტემპს ბოლომდე ვერ შეინარჩუნებს.

● ხომ არ გადადის მეორე პლანზე ტაქტიკა?

— ტაქტიკა თავის მნიშვნელობას არასდროს დაჰკარგავს, მაგრამ გადამწყვეტი ფაქტორის ფუნქცია მას უკვე ჩამოსცილდა.

● ბოლო დროს ჭიდაობა ჩვენში გარკვეულ აღმავლობას განიცდის. მხედველობაში გვაქვს მისი ოთხივე სახეობა. არადა, ისიც კარგად ვიცით, რომ მოჭიდავეთა წინაშე ბევრი გადაუჭრელი პრობლემა დგას. იქნებ გაგვარკვიოთ ამ წინააღმდეგობაში?

— როგორც ბრძანეთ, პროგრესი ჭიდაობაში მართლაც საგრძნობია. ეს ყველა რანგისა და დონის შეჯიბრებათა მაგალითზე მტკიცდება. საკმარისია გავიხსენოთ, მოსწავლეთა შარშანდელი საკავშირო სპარტაკიადის შედეგები. საქართველოს წარმომადგენლებმა ოთხივე სახეობაში პირველი ადგილები დაიკავეს. დაახლოებით ასეთივე მაჩვენებლები გვაქვს მოზრდილთა ტურნირებშიც...

● მაშ პრობლემები რაღას ნიშნავს?

— ჭიდაობაში, ისევე როგორც სპორტის ნებისმიერ სახეობაში, მეტად რთული მატერიალური პირობები შეიქმნა. ორმაგად გაიზარდა ხარჯები, ბიუჯეტი კი, ფაქტობრივად, იგივე დარჩა. ამის გამო, ბევრი ტურნირის მომავალი უკვე საეჭვოა. გაზაფხულის დამდეგს თბილისში, ტრადიციულად, მოსწავლე ძიუდოისტთა საერთაშორისო შეჯიბრება ეწყობა. ამ ტურნირმა დიდი სპორტის საგზური მისცა ბევრ ახალბედა მოჭიდავეს. აქ გახდნენ პირველად ჩემპიონები დავით ხახალეიშვილი, სხვა ცნობილი ძიუდოისტები. არადა, უსახსრობის გამო, ამ სასარგებლო ტურნირის მომავალი გაურკვეველია. არ არის გამორიცხული, იგივე ბედი ეწიოს სხვა შეჯიბრებებსაც.

● გამოსავალს რაში ხედავთ?

— გამოსავალი ერთია — სახსრების გამოძებნა. გარკვეული დახმარების გაწევა შეუძლიათ სპონსორებს. თბილისის წლევანდელ საერთაშორისო ტურნირს, მაგალითად, ორი მძლავრი სპონსორი ჰყავდა: № 3 სატაქსომოტორო საწარმოო გაერთიანება და ყვარლის რაიონის კომერციული საწარმო „ვაზის ცრემლები“. მაგრამ ეს, ასე ვთქვათ, სპონსორობის იდეალური ვარიანტი გახლდათ, ვინაიდან ერთ საწარმოს სპორტის დამსახურებული ოსტატი ზარიბეგ ბერიაშვილი ხელმძღვანელობს, მეორეს კი — საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი თამაზ კონჭოშვილი. მაგრამ ჭიდაობა ჩვენს ხალხს უყვარს და დარწმუნებული ვარ, სხვა ქომაგებიც გამოჩნდებიან...

ესაუბრა ნოდარ ბუზუშვილი.

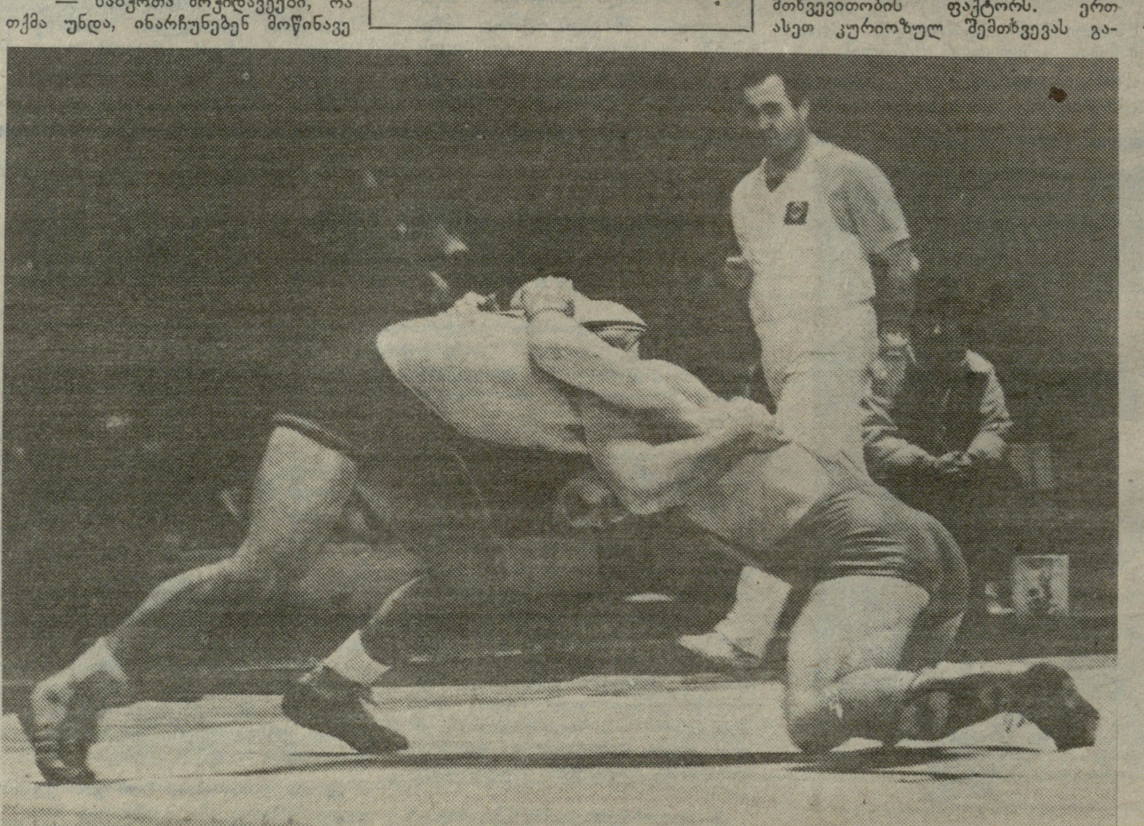

ჭიდ ● ქვარცხლბეკი

გაგაცნობთ თბილისის საერთაშორისო ტურნირის გამარჯვებულებს და პრიზიორებს.

48 კგ. 1. ნ. ზენალია (ირანი), 2. ნ. აბდულაევი (სსრკ), 3. კიმ იანგ შინი (სამხრეთ კორეა).

52 კგ. 1. ს. ეგშატიანი (სსრკ), 2. ზ. ჯონსი (აშშ), 3. მ. კუშნირი (სსრკ)

57 კგ. 1. ბ. უმახანოვი (სსრკ), 2. გ. სისაური (საქართველო), 3. მ. ზოლპაური (ირანი).

62 კგ. 1. გ. რაშიდოვი, 2. გ. ანტუევი, 3. რ. კარაევი (სამივე — სსრკ).

68 კგ. 1. გ. მაკოევი, 2. გ. ხინჩიკაშვილი (ორივე — საქართველო), 3. ჯ. გიურა (აშშ).

74 კგ. 1. ს. კატინოვასოვი (სსრკ) და დ. შულცი (აშშ), 3. ი. გაჯიევი (სსრკ)..

82 კგ. 1. ა. გოგოლიშვილი, 2. ჯ. მოდოსიანი (ორივე — საქართველო), 3. რ. ალჯერი (აშშ).

90 კგ. 1. კ. კემბელი (აშშ), 2. ვ. კაზიბეკოვი, 3. რ. არუთინიანი (ორივე — სსრკ).

100 კგ. 1. ლ. ხაბელოვი (საქართველო), 2. ტ. მუჰამედრეზა (ირანი), 3. ზ. ტყეშელაშვილი, (საქართველო).

მძიმე: 1. ზ. თურმანიძე, 2. მ. ვალიევი, 3. ლ. ებანოიძე (სამივე — საქართველო).

გამარჯვებებმა შეაგულიანეს

ქართველი ექიმები მსოფლიო ჩემპიონატს უმიზნებენ

ამ ტურნირს განსაკუთრებული სპორტული მნიშვნელობა არ ჰქონია. უბრალოდ, იმ ხალხს მოუყარა თავი, ვისაც ფეხბურთი ბავშვობიდან უყვარდა, შემდეგ მისი ცხოვრება სხვა, უფრო „სერიოზული“ გზით წარმართა, სპორტსაც კარგა ხნით დაშორდა და ახლა, ბურთს და თამაშს მონატრებულნი ერთმანეთს ეცილებოდნენ უძლიერესის სახელს.

რესპუბლიკის უმაღლესი სასწავლებლების პროფესორ-მასწავლებელთა სპარტაკიადის ტურნირი მინიფეხბურთში თავდაპირველად რვა კოლექტივმა დაიწყო. შეხვედრები საინტერესოდ და დაძაბულად წარიმართა: ცელქ ბიჭებს ჰგავდნენ მოთამაშეები, რომელთათვის ეს ტურნირი მეგობრობის, ძველის გახსენების, სპორტთან სიახლოვის ერთგვარ ტრადიციად იქცა. ყველაზე მარდნი კი მაინც თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტის გუნდის წევრები აღმოჩნდნენ, რომელთაც ფინალამდე გზის გაკაფვა არ გასძნელებიათ; აქ კი საინტერესო ორთაბრძოლაში ტექნიკური უნივერსიტეტის გუნდთან დიდი ანგარიშით — 4:1 — გაიმარჯვეს და რესპუბლიკის უმაღლესი სასწავლებლების პროფესორ-მასწავლებელთა სპარტაკიადის ჩემპიონებიც გახდნენ. აღსანიშნავია, რომ გუნდის წარმატებაში „ლომის წილი“ დაიდო მედიკოსთა ფორვარდმა პაატა ქევხიშვილმა, რომელმაც ამ მატჩში ჰეთ-თრიკი შეასრულა. მესამე ადგილზე გავიდნენ გორის ეკონომიკური ინსტიტუტის წარმომადგენლები. ტურნირის საუკეთესო მეკარედ ლევან ჩხიკვაძე (სტუ) დაასახელეს, ბომბარდირი პაატა ქევხიშვილი გახდა, საუკეთესო მოთამაშედ კი თემურ მახარაძე აღიარეს (ორივე — სამედიცინო ინსტიტუტი).

ცოტა რამ გამარჯვებულთა შესახებ: თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის ეს გუნდი შვიდი წლის წინ ჩამოყალიბდა ინსტიტუტის ფიზაღზრდისა და ჯანმრთელობის კათედრის უმცროსი მასწავლებლის ვახტანგ ბაქანიძის თაოსნობით. ხუთი წელია მედიკოსები ოფიციალურ შეჯიბრებებში მონაწილეობენ, რესპუბლიკის უმაღლესი სასწავლებლების პროფესორ-მასწავლებელთა სპარტაკიადების ორგზის ჩემპიონები არიან. წარმატებებმა გუნდი შეაგულიანა: სურთ ჩამოაყალიბონ კლუბი, გახსნან ანგარიში ბანკში, მოიძიონ სპონსორი. მათი გეგმები, როგორც მედიკოსებს ეკადრებათ, სერიოზული და საქმიანია. 1994 წელს ამერიკაში გაიმართება II მსოფლიო ჩემპიონატი „დიდ ფეხბურთში“ ექიმთა შორის, მანამდე კი, 1992 წელს — ევროპის ჩემპიონატი. ჰოდა, გუნდს, რომელიც გამარჯვებებმა შეაგულიანა და მომავალი წარმატებების იმედიც აქვს, სურს თავისი კლუბის ბაზაზე ჩამოაყალიბოს საქართველოს ექიმთა ეროვნული ნაკრები, რათა ქართველ ექიმთა სიჩაუქეში სხვებიც დარწმუნდნენ.

ერთი ცნობაც ეპილოგის მაგიერ: 1992 წელს საქართველო პედიატრთა მსოფლიო ყრილობას უმასპინძლებს. მარტო სხდომები მოსაწყენი რომ არ იყოს, ჩვენმა მედიკოსებმა განიზრახეს პარალელურად ჩაატარონ მედიკოსთა პირველობა მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნების ექიმთა მონაწილეობით მინიფეხბურთში.

მინიფეხბურთი

საინტერესოც და მოულოდნელიც

სპორტკომპლექს „ქარიშხალას“ დარბაზში გრძელდება რესპუბლიკის პირველობა მინიფეხბურთში ვიტალი დარასელიას პრიზზე. როგორც ვიუწყებოდით, პირველ შეხვედრებში თბილისის გუნდები მოულოდნელად დამარცხდნენ ჩვენში ნაკლებად ცნობილ კოლექტივებთან. ასეთმა დასაწყისმა ტურნირიც უფრო საინტერესო გახადა და მაყურებელიც მრავლად მოიზიდა. ასეა თუ ისე, ქვეჯგუფიდან მომდევნო ეტაპზე გასასვლელად ბრძოლა გრძელდება და თბილისელებიც იმედს არ კარგავენ.

დიდ ინტერესს იწვევდა ხონის „ქარჩხათიხა“ და ჭიათურის „საშევარდნოს“ შეხვედრა, რადგან, ორივე გუნდი ინარჩუნებდა მეოთხედფინალში გასვლის შანსს. ხონელმა ფეხბურთელებმა ლამაზი, კომბინაციური, გააზრებული თამაშის წყალობით მოწინააღმდეგის კარი ექვსჯერ დალაშქრეს, საკუთარში კი მხოლოდ ორი ბურთი მიიღეს და ტურნირის შემდეგ წრეში მონაწილეობის უფლებაც მოიპოვეს.

დაძაბულად და საინტერესოდ წარიმართა ბაღდათის „ბაღდათისა“ და თბილისის „იმედის“ შეხვედრაც. ქვეჯგუფის ლიდერთან მატჩში თბილისელებს მხოლოდ გამარჯვება აძლევდათ ხელს. ისინი 5 ქულას აგროვებდნენ და მათი უშუალო კონკურენტის „რუსთავის“ მარცხის შემთხვევაში, ნახევარფინალში გადიოდნენ. მაგრამ „იმედს“ არ გაუმართლა: მიუხედავად იმისა, რომ ბაღდათელებთან მატჩში თავი არ დაუზოგავთ, შეხვედრა ფრედ — 4:4 დამთავრდა. „რუსთავს“ კი მეტოქე არ გამოუცხადდა, მიეკუთვნა გამარჯვება და ექვსი ქულით ქვეჯგუფში მეორე ადგილი დაიკავა.

სხვა შეხვედრები ასე დამთავრდა: „ვაკე“ (თბილისი) — „ვარკეთილი“ (გარდაბნის რ-ნი) 2:2, „ვაკე“ — „საშევარდნო“ 2:2, „რუსთავი“ — „ჭახათა-88“ 10:0, „იმედი“ — „ოქროსუბანი“ 5:2, „ნატანები“ — „ველისციხე“ 3:0, „ვარკეთილი“ — „კოლხა“ 5:3, „დიდუბე“ — „მამისონი“ 5:2.

ამრიგად, შეჯიბრების მეორე ეტაპზე გავიდნენ: „ფაზისი“ (ფოთი), „რუსთავი“ (რუსთავი), „ბაღდათი“ (ბაღდათი), „ნატანები“ (ნატანები), „ვაკე“ (თბილისი), „საბურთალო“ (თბილისი), „დიდუბე“ (თბილისი), „ქარჩხაფი“ (ხონი). ეს გუნდები ქვეჯგუფებში ასე განაწილდნენ: 1. „ბაღდათი“, „ვაკე“, „საბურთალო“, „დიდუბე“; 2. „ფაზისი“, „ნატანები“, „რუსთავი“, „ქარჩხაფი“..

მეოთხედფინალური შეხვედრები გაიმართება სპორტკომპლექს „ქარიშხალას“ დარბაზში 6-დან 8 თებერვლის ჩათვლით, მატჩები დაიწყება 12 საათიდან.

მიხეილ აბაიშვილი

ევროპის ჩემპიონატი ფეხბურთში

პროგნოზებს ნუ გამოვეკიდებით

III ჯგუფი

	თ.	ბ.	ქ.
იტალია	3	5-1	4
უნგრეთი	3	5-3	4
საბჭოთა კავშირი	2	2-0	3
ნორვეგია	3	3-2	3
კვიპროსი	3	2-11	0

ჯგუფის უდავო ფავორიტებად თავდაპირველად იტალიისა და საბჭოთა კავშირის ნაკრებები ითვლებოდნენ, მაგრამ ძალიან მალე გამოირკვა, რომ საქმე მთლად ასე არ იყო. პირველ ორ მატჩში (საბჭოთა კავშირი — ნორვეგია 2:0, ნორვეგია — უნგრეთი 0:0) რაიმე განსაკუთრებული არ მომხდარა. ამის შემდეგ დიდი ინტერესით ელოდნენ 17 ოქტომბრის მატჩს ბუდაპეშტში, სადაც დღეისათვის საკმაოდ პოპულარულ იტალიის ნაკრებს უნდა ეთამაშა. გუნდებმა ამ მართლაცდა საინტერესო შეხვედრაში, რომელსაც ეროვნულ სტადიონზე (ყოფილი „ნეპშტადიონი“) 30 ათასი მაყურებელი ესწრებოდა, ასეთი შემადგენლობით ითამაშეს: უნგრეთი — პეტრი, ლ. დისტლი, გარაბა, (ფოდორი), ლიმბერგერი, მონოში, კოზმა (ურბანი), ბოგნარი, ლორინცი, შალმა, კიპრიხი, კოვაჩი. იტალია — ძენგა, ბერგომი, ბარეზი, დეაგოსტინი, ფერი, დე ნაპოლი, დონადონი, მაროკი, ჯანინი (ბერტი), ბაჯო, სკილაჩი (სერენა). რა შეიძლება ითქვას ამ შემადგენლობის შესახებ? უნგრელთა მწვრთნელმა კალმან მესეიმ შეინარჩუნა რამდენიმე ვეტერანი, მაგრამ ამჯერად, ტრავმის გამო მინდორზე ვერ გამოიყვანა გამოჩენილი ოსტატი დეტარი, ქვეყნის ყველაზე პოპულარული ფეხბურთელი. რაც შეეხება იტალიელებს, ამ გუნდის თითოეული წევრი კარგად არის ცნობილი და ჩვენ მათზე სიტყვას არ გავაგრძელებთ. შეიძლება ითქვას, რომ მასპინძლებმა, არა თუ ტოლი არ დაუდეს ფავორიტებს, არამედ საგრძნობი უპირატესობაც კი მოიპოვეს. ანგარიში მე-16 წუთზე გახსნა დისტლმა, ხოლო მეორე ტაიმში 54 წუთზე, 11-მეტრიანი დარტყმის წყალობით (ბაჯო) სტუმრებმა ძლივს მიაღწიეს ფრეს — 1:1. მოვუსმინოთ ცნობილ მიმომხილველ ლასლო ნისკაჩს: „უნგრელები მატჩის შემდეგ ისე გახარებულნი იყვნენ, თითქოს მოიგესო — ისინი ხომ აღიარებულ ფავორიტს ხვდებოდნენ. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ იტალიელები ისე ვერ თამაშობდნენ, როგორც მათგან მოელოდნენ, ასე, რომ, უნგრელები, მეტი იღბალი რომ ჰქონოდათ, მოიგებდნენ ამ შეხვედრას“. აქ ჩვენ იმას დავუმატებდით, რომ თურმე ამ მატჩამდე ექსპერტები უნგრეთის განახლებულ ნაკრებს ჯეროვნად არ აფასებდნენ. ეს, ერთი მხრივ, გასაგებიცაა — პუშკაშის და ალბერტის მემკვიდრეებს, ვინ მოთვლის, რამდენი სეზონია, რაიმე წარმატებისთვის არ მიუღწევიათ. კალმან მესეიმ, რომელსაც „მძიმე ხელი“ აქვს, გუნდი ხელახლა რომ მიიღო, წესრიგიც დაამყარა. ერთი სიტყვით, დღეისათვის თამამად შეიძლება ითქვას, რომ ფინალის საგზურს კიდევ ერთი, მესამე პრეტენდენტი ჰყავს — უნგრეთის ნაკრები. სტატისტიკის მოყვარულთ ვაცნობებთ, რომ ეს იყო იტალიისა და უნგრეთის ნაკრებების 28-ე შეხვედრა. აქედან იტალიელებმა მოიგეს 12, 8 ფრედ დაასრულეს და ამდენივე წააგეს, ბურთები — 50:50.

სტატისტიკა სტატისტიკად, მაგრამ ყველამ ნახა, რომ იტალიის ნაქები ნაკრები აშკარად არ არის „ფორმაში“. მცველები საკმაოდ ხშირად ცდებიან, შუა ხაზის მოთამაშეები მათი შეცდომების გამოსწორებას უნდებიან. მსოფლიო ჩემპიონატის გმირი სკილაჩი, არც მეტი, არც ნაკლები, რიგითი თავდამსხმელივით თამაშობს. აძელიო ვიჩინიმ განაცხადა, რომ, თუ ასე გაგრძელდა, სკილაჩის „ნაკრებს არ დაანახვებს“.

იტალიის ნაკრებში ყველაფერი წესრიგში რომ არ არის, ერთხელ კიდევ დადასტურდა საბჭოთა ფეხბურთელებთან მატჩში, რომელიც 3 ნოემბერს რომში გაიმართა. საბჭოთა ნაკრები „სკუადრა აძურასთვის“, ტრადიციულად, უხერხულ მეტოქედ ითვლება (ამ მატჩამდე 8 შეხვედრიდან საბჭოთა ნაკრებმა მოიგო 4, ორი ფრედ დაასრულა და ამდენივე წააგო, ბურთები - 8:6), მაგრამ მიმომხილველებს მაინც მიაჩნდათ, რომ მასპინძლებს უნდა დაემარცხებინათ გუნდი, რომლის შემადგენლობა ძირფესვიანად გადახალისდა. ეს ასე არ მომხდარა (0:0) და, ცხადია, ერთხელ კიდევ დადასტურდა აზრი იტალიის ნაკრების სერიოზული კრიზისის შესახებ. ეს აზრი, რა თქმა უნდა, არ გაუქარწყლებია იტალიელთა გამარჯვებას (4:0) სტუმრად კვიპროსელებთან. რაც არ უნდა ვთქვათ, ძალები მართლაც ძალიან უთანაბრო იყო. მწვრთნელმა ვიჩინიმ ერთხელ კიდევ „მოუთმინა“ სკილაჩის, რომელმაც საბჭოთა ფეხბურთელებთანაც სუსტად ითამაშა და არც ლიმასოლში (თამაშს 15 ათასი მაყურებელი დაესწრო, რაც სარეკორდოა კვიპროსისთვის) გაუტანია გოლი. ცნობილ ოსტატთა ჯგუფი (ფერი, დე ნაპოლი, ანჩელოტი, ბაჯო) ტრავმის გამო ლიმასოლში საერთოდ არ ჩასულა. ვიჩინის მიაჩნია, რომ ვიალი იტალიის ჩემპიონატში სუსტად თამაშობს და ნაკრებში არ იწვევს, „სკუადრა აძურას“ შემადგენლობაში დროდადრო გამოჩნდება ხოლმე ვერხოვოდი, ხოლო კვიპროსელებთან მატჩში ორი გენუელი დებიუტანტიც გამოიცადა: მცველი ერანიო „ჯენოვადან“ და შუა ხაზის მოთამაშე ლომბარდო „სამპდორიიდან“. დებიუტანტები, როგორც მიმომხილველი რობერტო მატეონი წერდა, ძალიან ცდილობდნენ, ლომბარდომ გოლიც კი გაიტანა, დანარჩენი „ავტორები“ კი არიან სერენა (2), და ვერხოვოდი. მატჩის შემდეგ მატეონი ესაუბრა ვიჩინის, რომელიც, გარეგნულად მაინც, არ იტეხს იხტიბარს. ვიჩინიმ განაცხადა, რომ 1990 წელს მისმა გუნდმა ჩაატარა 13 მატჩი, აქედან 9 მოიგო და 4 ფრედ დაამთავრა. დიახ, ფრედ დასრულდა სწორედ ის ყოვლად უიღბლო მატჩი მსოფლიო პირველობაზე არგენტინელებთან და მარადონას გუნდმა მხოლოდ პენალტების წყალობით გააგრძელა ბრძოლა. ვიჩინი არ თვლის თავს ამ შეხვედრაში დამარცხებულად და არც იტალიელი ტიფოზების გაავებაა სამართლიანი: „იტალია მსოფლიო პირველობაზე ყველაზე უკეთ თამაშობდა, მაგრამ არ უმართლებდა“ — განაცხადა ვიჩინიმ. „რაც შეეხება იმას, რომ ამას წინათ, ჩვენს მინდორზე ვერ მოვუგეთ საბჭოთა ფეხბურთელებს და ამის გამო, რისხვა დაგვატეხეს, საქმის გამოსწორება შეგვიძლია. საამისოდ მოსკოვში უნდა ავიღოთ რევანში“.

ერთი სიტყვით, ჯგუფში გაურკვეველი სიტუაციაა. იტალია, შეიძლება ითქვას „ფორმალური“ ლიდერია, უნგრელებთან შედარებით, ბურთების უკეთესი სხვაობა აქვს. საბჭოთა ნაკრებმა ყველაზე ნაკლები ქულა დაკარგა, მაგრამ ყველაზე ნაკლები შეხვედრაც ჩაატარა.

მოგვყავს მომდევნო შეხვედრების კალენდარი: 3 აპრილი — კვიპროსი-უნგრეთი, 17 აპრილი — უნგრეთი-საბჭოთა კავშირი, 1 მაისი — იტალია-უნგრეთი, ნორვეგია-კვიპროსი, 22 ან 29 მაისი — საბჭოთა კავშირი-კვიპროსი, 5 ივნისი — ნორვეგია-იტალია, 28 აგვისტო — ნორვეგია-საბჭოთა კავშირი, 25 სექტემბერი — საბჭოთა კავშირი-უნგრეთი, 12 ოქტომბერი, — საბჭოთა კავშირი-იტალია, 30 ოქტომბერი — უნგრეთი-ნორვეგია, 13 ნოემბერი — იტალია-ნორვეგია, კვიპროსი-საბჭოთა კავშირი, 21 დეკემბერი — იტალია-კვიპროსი.

გამოითქვა ასეთი აზრიც: საბჭოთა ნაკრები შედარებით იოლ ჯგუფში მოხვდა იმ თვალსაზრისით, რომ მთავარ მეტოქეებთან: იტალიელებთან და, უნგრელებთან ყოველთვის კარგ შედეგებს აღწევდა. ამდენად, გადაურჩა შეხვედრებს გუნდებთან, რომელთანაც ტრადიციულად ძალიან ცუდი ბალანსი აქვს. მოგვყავს საბჭოთა ნაკრების შედეგები უნგრელებთან: 18 მატჩი, 9 მოგება, 5 ფრე, 4 წაგება, ბურთების შეფარდება: 31:17. მაგრამ ეს მხოლოდ წინასწარი მონაცემებია, პროგნოზებს ნუ გამოვეკიდებით და, ისიც ვთქვათ, რომ კალმან მესეი სულაც არ არის ვალდებული „მიბაძოს“ ლაიოშ ბაროტისა თუ უნგრეთის ნაკრების ნებისმიერ სხვა ხელმძღვანელს.

მაშ ასე, 17 აპრილის მატჩი ბუდაპეშტში ბევრს გადაწყვეტს.

გივი თორელი

„ბებერი ქალბატონის“ ახალი კავალერი

ასე უწოდებენ ტურინის საფეხბურთო კლუბ „იუვენტუსის“ ახალ მწვრთნელს ჯიჯი მაიფრედის, რომელმაც ამ პოსტზე დინო ძოფი შეცვალა. გთავაზობთ ფრაგმენტებს მასთან ინტერვიუდან.

● **როგორ გრძნობთ თავს ძოფის ადგილზე?**

— შეიძლება პარადოქსულადაც კი ჟღერდეს, მაგრამ მე დიდ პატივს ვცემ იმ ფეხბურთელებს, ძოფი რომ უყვარდათ და ყველაფერს უჯერებდნენ. რა თქმა უნდა, ჩემზეა დამოკიდებული, მეც დამიჯერებენ თუ არა.

● **რას მოელით „იუვენტუსისგან“?**

— გარკვეული პერიოდის შემდეგ მან უნდა აღიდგინოს მსოფლიოში ერთ-ერთი უძლიერესი კლუბის რეპუტაცია.

● **რა აკლია დღევანდელ „იუვენტუსს“, თქვენი ოცნებების გუნდად რომ იქცეს?**

— არაფერი. დღევანდელ შემადგენლობაში „იუვენტუსს“ არც ერთი სუსტი რგოლი არა აქვს.

● **ის ხომ არ გიშლით ხელს, რომ ბევრი კარგი ფეხბურთელი გყავთ და ხშირად დგახართ არჩევანის წინაშე, ვინ გამოიყვანოთ მინდორზე?**

— ეს დიდი „ნაკლი“ არ გახლავთ. ტრავმები საკმაოდ გახშირდა. ასე რომ, თამაში ყველას უწევს.

● **„იუვენტუსის“ მთავარი მეტოქის მილანის „ინტერის“ მწვრთნელმა ჯოვანი ტრაპატონიმ საჯაროდ განაცხადა, რომ იტალიის ჩემპიონობას უმიზნებს. თქვენი კონკრეტული გეგმები როგორიცაა?**

— მე ასე ვფიქრობ: „სკუდეტო“ (იტალიის ჩემპიონობა) უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ევროპის ქვეყნების თასების მფლობელთა თასი, მაგრამ ამ შეჯიბრებაში გამარჯვება, თავის მხრივ, იტალიის თასის მოპოვებას სჯობს.

● **რა მიგაჩნიათ თქვენს მთავარ ღირსებად?**

— სიმშვიდე, რომელსაც ცხოვრების არც ერთ მომენტში არ ვკარგავ.

● **ნაკლად?**

— საკუთარი ძალების მეტისმეტი რწმენა და რაღაც მეგალომანიის (განდიდების მანია) მსგავსიც კი.

● **თქვენი პირადი ცხოვრება?**

— მე ყველაფერი ფეხბურთს დავუკავშირე. ახლა მხოლოდ ერთი რამ მსურს: არ გავუცრუო იმედი იმათ, ვინც ჩემგან და „იუვენტუსისგან“ დიდ წარმატებებს ელის.

„ვითამაშებ მხოლოდ კიოლნში“

ცნობილი გერმანელი ფეხბურთელი ბერნდ შუსტერი ახლა არსად თამაშობს, მაგრამ ფეხბურთისათვის თავის დანებებას მაინც არ აპირებს.

— მე მინდა თამაში გერმანიაში, რომელიც 10 წლის წინ დავტოვე. ამიტომაც, უარი ვუთხარი რამდენიმე გუნდს. უფრო კონკრეტული რომ ვიყო, ძალიან მსურს ჩემს მშობლიურ ქალაქ კიოლნში დავბრუნდე, მით უმეტეს, რომ „კიოლნს“ ჩემი პირველი მწვრთნელი უდო ლატეკი უდგას სათავეში..

ყველაზე მეტი ბრაზილიელია

1990-1991 წლების საფეხბურთო სეზონში იტალიის უმაღლეს ლიგაში ბევრმა უცხოელმა მოიყარა თავი, მაგრამ ზოგი არასაკმარისად ძლიერად მიიჩნიეს და მათაც სხვაგან მოუხდათ გადაბარგება.

დღეისათვის ყველაზე უფრო სტაბილურად მაინც ბრაზილიელები თამაშობენ. ლიგაში 13 მათგანი გამოდის. მათ შემდეგ ყველაზე მრავალრიცხოვანნი გერმანელები არიან — 8.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საერთაშორისო შაში

დებიუტი ურიგო არ გამოდგა

საქართველოს იუნიორთა ნაკრებმა საერთაშორისო შაშში — სპორტის ოსტატ მადონა შალამბერიძის, ოსტატობის კანდიდატების: მამუკა ქავზინაძის, გურამ კოდუას, კახა ქელდიშვილის შემადგენლობით — მონაწილეობა მიიღო მოზარდ მოშაშეთა დიდ საერთაშორისო ფესტივალში, რომელიც პარიზში ჩატარდა. შეჯიბრებაში სხვადასხვა ქვეყნის 200-მდე მოზარდმა 4 ასაკობრივ ჯგუფში იასპარეზა. თავის ასაკობრივ ჯგუფებში კარგად გამოვიდნენ მადონა შალამბერიძე და ზურაბ კოდუა, რომლებმაც მეორე ადგილები დაიკავეს. კახა ქელდიშვილმა III-V, ხოლო მამუკა ქავზინაძემ IV-VI . ადგილები გაიყვეს.

ეს საქართველოს მოზარდ მოშაშეთა ნაკრების პირველი გასვლა იყო საერთაშორისო სარბიელზე. დაგვეთანხმებით, დებიუტი ურიგო არ გამოდგა.

თენგიზ რეხვიაშვილი,
საქართველოს სპორტსახკომის მთავარი მწვრთნელი შაშში.

პრიზი. კიდევ პრიზი...

ხარკოვის ოლქის ქალაქ კრასნოგრადში ჩატარდა პროფკავშირთა საკავშირო პირველობა საერთაშორისო შაშში 18 წლამდე ასაკის გოგოებს შორის..

ჩვენი რესპუბლიკის ღირსებას იცავდა ორი თბილისელი გოგონა: 14 წლის სპორტის ოსტატი მადონა შალამბერიძე და 11 წლის ოსტატობის კანდიდატი დიანა ავადია. ტურნირში, რომელიც შვეიცარიული სისტემით, 9 ტურად ჩატარდა, მონაწილეობდა 9 რესპუბლიკის 14 ქალაქის 22 წარმომადგენელი.

შეჯიბრებას პირველივე ტურიდან სათავეში ჩაუდგა შალამბერიძე, რომელმაც ზედიზედ დაამარცხა მთავარი მეტოქეები და უკვე 6 ტურის შემდეგ 5,5 ქულით საგრძნობლად დაწინაურდა. მან უკვე მე-8 ტურში 7 ქულით გაინაღდა პირველი ადგილი, რაც საკმაოდ იშვიათად ხდება შვეიცარიული სისტემით ასპარეზობის დროს, თანაც ასეთი რანგის პირველობებზე. აღსანიშნავია, რომ 1 პრიზის გარდა მან კიდევ ორი პრიზი მიიღო — საუკეთესო სტარტისათვის და ყველაზე მეტი მოგებისათვის (6).

გამარჯვებული თბილისის 23-ე საშუალო სკოლის მე-9 კლასელია. მისი მუდმივი მწვრთნელია თენგიზ რეხვიაშვილი — საქართველოს ვიცე-ჩემპიონი საერთაშორისო შაშში.

არც დიანა ავადიას უთამაშია ურიგოდ. მან ორი პარტია მოიგო, 1 წააგო და 6 ყაიმით დაასრულა; მოაგროვა 5 ქულა და მე-6-12 ადგილები გაიყო. მის ასაკს თუ გავითვალისწინებთ, ეს შედეგი საყურადღებოა.

ჩემპიონმა „გაისმირნა"

ამას წინათ ჰადრაკის სასახლეში ჩატარდა საქართველოს თასის გათამაშება საერთაშორისო შაშში, რომელიც ჩატარდა შვეიცარიული სისტემით 7 ტურად. მონაწილეობდა 28 სპორტსმენი, მათ შორის რესპუბლიკის თითქმის ყველა უძლიერესი მოშაშე.

კონკურენციის გარეშე გაიმარჯვა საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონმა, სპორტის ოსტატმა ჯუმბერ ბერიშვილმა, რომელმაც ყველა შეხვედრა მოიგო.

მეორე ადგილისთვის კი მძაფრი ბრძოლა გაჩაღდა. საბოლოოდ, 7 შესაძლებლიდან 5-5 ქულით II-IV ადგილები გაიყვეს სპორტის ოსტატმა მადონა შალამბერიძემ, ოსტატობის კანდიდატმა ზურაბ კოდუამ და აკაკი სამადაშვილმა (სამივე — თბილისი).

სერგო თომაშვილი,
თბილისის შაშის ფედერაციის თავმჯდომარე.

ხუთჭიდელები... ოთხჭიდში

ჩვენში შექმნილი ეკონომიკური და პოლიტიკური კრიზისი სპორტსაც მისწვდა და გარკვეული დაღიც დაასვა, რასაც ვერც თანამედროვე ხუთჭიდელთა რესპუბლიკური თასის გათამაშება გადაურჩა. იმის გამო, რომ სპორტკომიტეტის საფარიკაო დარბაზს ელექტროენერგია (რაზეც ბევრადაა დამოკიდებული საფარიკაო ორთაბრძოლები) გრაფიკით ეძლევა, შეჯიბრების ორგანიზატორები იძულებულნი გახდნენ ასპარეზობის ვადა წინ გადაეწიათ. ამით, რა თქმა უნდა, დაირღვა სპორტსმენთა მზადების რეჟიმი და მათ სრულად ვერ გამოავლინეს თავიანთი შესაძლებლობანი. მაგრამ ეს კიდევ არაფერი, მთავარი წინ ელოდათ. აი, უკვე რამდენიმე თვეა, ხუთჭიდელებს ჩამორთმეული აქვთ სპორტული პისტოლეტები და, არც ტირში უშვებენ მათ სავარჯიშოდ. სროლა კი, მოგეხსენებათ, ერთ-ერთი ურთულესი და მნიშვნელოვანი სახეობაა ხუთჭიდში. ბუნებრივია, თასის გათამაშების დღეებში სასროლეთის კარი დაკეტილი იყო მონაწილეთათვის. ასე რომ, ხუთჭიდის ნაცვლად თასის პრეტენდენტები ოთხჭიდში ეჯიბრებოდნენ ერთმანეთს.

ფარიკაობის შემდეგ ბრძოლა ასე წარიმართა: ცურვაში საუკეთესო იყო დინამოელი ალექსანდრე ბერიძე, რომელმაც 300 მეტრი 3 წუთსა და 25 წამში გაცურა და 1232 ქულა დაიმსახურა, მომდევნო ადგილებზე გავიდნენ შევარდენელი გიორგი გოქაძე — 3.28 (1208) და დინამოელი დიმიტრი სიტკოვი — 3.28,6 (1204).

რბენაში პირველობა არავის დაუთმო არმიელმა გია ბერძენიშვილმა. მან ვაკის მძლეოსნურ მანეჟში 3 კმ 9 წუთსა და 28 წამში გაირბინა (1248 ქულა). მას 6 მეასედი წამით ჩამორჩა დინამოელი თემურ ჰასანოვი და თავის „ყულაბას" 1204 ქულა შემატა. ამით თემურმა საგრძნობლად წაიწია წინ 3 სახეობის შემდეგ. საერთო ლიდერობას ინარჩუნებდა მისი თანაკლუბელი ა. ბელოუსოვი, რომელიც რბენაში მესამე იყო და 1196 ქულა მოიპოვა.

საცხენოსნო კონკურმა მნიშვნელოვნად შეცვალა ბრძოლის საერთო სურათი. აქ 1094 ქულით უძლიერესი აღმოჩნდა თ. ჰასანოვი. მას მიჰყვნენ გ. ბერძენიშვილი (1080) და ა. ბასისტ — გ. გოქაძის წყვილიც. ორივემ 1036-1036 ქულა მოაგროვა. ამ გამარჯვებით თ. ჰასანოვს 4.537 ქულა დაუგროვდა და საერთო პირველი ადგილი და საქართველოს თასი დაიმსახურა. მომდევნო საპრიზო ადგილებზე გავიდნენ ა. ბელოუსოვი (4481) და დ. დათუაშვილი (4.317).

გუნდური პირველობა მოიპოვეს დინამოელმა ხუთჭიდელებმა, შემდეგ მოდიან „შევარდენისა" და არმიის სპორტკლუბის წარმომადგენლები.

პრეტენდენტთა მერვედფინალური მატჩები ჭადრაკში

კორჩნოი — მეოთხედფინალში

როგორც უკვე ვიუწყებოდით, მსოფლიო ჩემპიონობის პრეტენდენტთა სამ მერვედფინალურ მატჩში „დამატებითი დროის" დანიშვნა გახდა საჭირო.

ვეიკ-ანზეეში კორჩნოიმ პირველი დამატებითი პარტია მოუგო საქსს, მეორე ყაიმით დასრულდა და გაიმარჯვა ანგარიშით 5,5:4,5. ეს 60 წლის კორჩნოის გარკვეული მიღწევაა.

ჰოლანდიის ამავე ქალაქში იუსუპოვისა და დოლმატოვის ორმა დამატებითმა პარტიამ გამარჯვებული მაინც ვერ გამოავლინა. ახლა მატჩის ანგარიშია 5:5. დებულების თანახმად, მეტოქეებმა ბრძოლა უკვე შეკვეცილი კონტროლით უნდა განაგრძონ.

ლონდონში შორტ-სპილმენის მატჩის მეშვიდე პარტია ყაიმით დასრულდა. ანგარიში თანაბარია: 3,5: 3,5. რჩება „ძირითადი დროის" უკანასკნელი, მერვე პარტია.

სარაევოშიც უნდა გაგრძელდეს გელფანდ-ნიკოლიჩის მატჩი, რომლის ანგარიშია 4:4.

ზედმეტი ბილეთი ხომ არ გაქვთ?

ესპანეთში დაიწყო ბარსელონის ოლიმპიური თამაშების ცალკეულ შეჯიბრებებზე დასასწრები ბილეთების წინასწარი რეალიზაცია. ქვეყნის ერთ-ერთი ყველაზე დიდი ბანკის „ბანესტოს" 2600 განყოფილებაში უკვე იღებენ კოლექტიურ და ინდივიდუალურ განაცხადებს.

თამაშების საორგანიზაციო კომიტეტი („კოობ-92") სულ 8 მილიონამდე ბილეთს გამოუშვებს. აქედან 66 პროცენტი გასაღდება ესპანეთში, თორმეტი — უცხოეთის ქვეყნებში, ათი პროცენტი ბილეთებისა კი გამოყოფილია პრესის, რადიოსა და ტელევიზიის საჭიროებისათვის. დანარჩენ ბილეთებს „კოობ-92"-ი სხვადასხვა მიზნისთვის დაჯავშნის. ორგანიზატორთა ვარაუდით, ბილეთების გაყიდვა დაახლოებით 12-მილიარდიან (ლაპარაკია ესპანურ პესეტზე) შემოსავალს მოიტანს, რაც საერთო ბიუჯეტის რვა პროცენტი იქნება.

ერთი ბილეთის საშუალო ფასი 2 ათას ესპანურ პესეტს შეადგენს, მაგრამ ფასი უმეტესწილად დამოკიდებული იქნება სპორტის სახეობაზე, ტურნირის სტადიაზე (წინასწარი შეჯიბრებები, ნახევარფინალები, ფინალები) და, რა თქმა უნდა, ადგილზე (ცენტრალური ტრიბუნის ლოჟები, მაგალითად საშუალო ფასთან შედარებით ხუთჯერ უფრო ძვირი ეღირება). ყველაზე იაფფასიანი ბილეთის ფასი 750 პესეტს არ აღემატება, ყველაზე ძვირი კი 10 ათას პესეტს, თითო ბილეთი თამაშების საზეიმო გახსნასა და დახურვაზე 10-დან 46 ათასამდე პესეტი ეღირება..

ბილეთების შოვნა ესპანეთში არც ისე იოლი საქმე იქნება. ყოველმა მსურველმა უნდა შეავსოს განაცხადი და წარადგინოს პიროვნების დამადასტურებელი მოწმობა. თანაც, ერთ სახეობაზე ერთ მსურველს მხოლოდ ოთხი ბილეთის შეძენა შეუძლია. ფულის გადახდა წინასწარ, ბილეთის მიღებამდეა საჭირო.

ფალსიფიკატორთა და ყალბისმქმნელთა წინააღმდეგ ბრძოლის მიზნით გადაწყდა, რომ მოსახლეობა ბილეთებს ხელზე მიიღებს მხოლოდ 1992 წლის მაისისთვის. საზღვარგარეთ ბილეთების განაწილება-გასაღება მოხდება ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტების მეშვეობით.

მაკინროუ დედამიწის გარშემო

ცნობილ ამერიკელ ჩოგბურთელს ჯონ მაკინროუს მუდამ დაძაბული ურთიერთობა ჰქონდა პრესასთან. ამიტომ ჟურნალისტები იშვიათად გაუშვებენ შემთხვევას, რომ არ გაკენწლონ იგი.

ამას წინათ მაკინროუმ განაცხადა, რომ სანამ არ დამთავრდება კრიზისი და საომარი მოქმედება სპარსეთის ყურეში, თვითმფრინავში არ ჩავჯდებიო. ტერორისტების შიშით ამერიკელმა ჩოგბურთელმა უარი თქვა რამდენიმე ტურნირში გამოსვლაზე.

მაკინროუს გადაწყვეტილებასთან დაკავშირებით ინგლისურმა გაზეთმა „დეილი მეილმა" შეიმუშავა სპეციალური მარშრუტი, რომლითაც შეიძლება უიმბლდონის ტურნირზე მოხვედრა (ცხადია, ტერორისტების გვერდის ავლით). ჩოგბურთელი ამერიკიდან ჯერ კანადაში უნდა ჩავიდეს, იქიდან ალიასკის გავლით საბჭოთა კავშირში, მერე — საფრანგეთში და ამ გზით — ინგლისში. თანაც არც ერთხელ არ იმოგზაურებს თვითმფრინავით — გამოიყენებს მხოლოდ რკინიგზას, საზღვაო და საავტომობილო ტრანსპორტს.

მართალია, ასკვნის „დეილი მეილი", ამ მარშრუტის განსახორციელებლად მაკინროუმ უნდა დაფაროს 23 ათასი კილომეტრი, სამაგიეროდ ლონდონში უხიფათოდ ჩასვლა გარანტირებული ექნება, თუ მოგზაურობას დღესვე დაიწყებს.

მე ჩემი გზა მაქვს...

კეთილი ნების თამაშების ოქროს მედლის მფლობელი მოციგურავე ქალთა შორის გახდა ცხრამეტი წლის ამერიკელი კრისტი იამაგუტი. ნებისმიერი პროგრამით შეჯიბრებაში მან აშკარად დაჯაბნა მსოფლიო და ამერიკის შეერთებული შტატების სამგზის ჩემპიონი ჯილ ტრენარი. ეს კალიფორნიელი სპორტსმენის პირველი სერიოზული წარმატება იყო, თუმცა, მისი სახელი უცნობი არ გახლავთ ფიგურული სრიალის მოყვარულთათვის.

კრისტი სპორტის ამ სახეობაში უნიკალური მოვლენაა: 1988 წელს ახალგაზრდებში მსოფლიო ჩემპიონი გახდა როგორც წყვილთა სრიალში, გალინდოსთან ერთად, ასევე ერთეულთა შორის. მომდევნო წელს კი პირველად იასპარეზა პარიზში მოზრდილთა მსოფლიო ჩემპიონატზე, სადაც წყვილთა სრიალში მეხუთე, ერთეულებში კი მეექვსე ადგილი დაიკავა.

ამ წარმატებამდე კი კრისტის ჰქონდა სიძნელეებიც: ჯერ იყო და, განშორება მოუხდა ერთეულთა თანრიგში ვარჯიშისათვის შერჩეულ მწვრთნელთან კრისტი კიასგარდისთან, რომელიც გათხოვდა და კალგარიში გადასახლდა. შემდეგ მისი და რუდ გალინდოს მწვრთნელი ჯიმ ჰიულიკი გარდაიცვალა. მაშინ რუდიმ და კრისტიმ მიაკითხეს ლოსანჯელესელ წყვილთა თანრიგის ცნობილ მწვრთნელს ჯონ ნიკსს.

ყოველივე ამის მიუხედავად, მალე კანადის ქალაქ გალიფაქსში გამართულ უძლიერეს მოციგურავეთა ტურნირში კრისტიმ და რუდიმ მეხუთე ადგილი დაიკავეს, ხოლო ქალთა შორის ერთეულთა თანრიგში კრისტი მეოთხე იყო — იგი მხოლოდ ტრენარს, ცნობილ იაპონელს, „ჭრიჭინად" წოდებულ მიდორი იტოს და კიდევ ერთ თავის თანამემამულეს ჰოლი კუკს ჩამორჩა. სწორედ მაშინ შეარქვეს მას „სუპერქალი", თუმცა ეს სახელი სულაც არ ესადაგებოდა ამ სიფრიფანა გოგონას (მისი სიმაღლეა 157 [illegible]ნტიმეტრი, წონა — 41 კილოგ[illegible]

მაგრამ ის, რაც იამაგუტის [illegible] წარმატება გახლდათ, გალინ[illegible]თვის ერთი და იმავე [illegible] პა იყო. კრისტი იძულებუ[illegible] ხდა, ერთი დისციპლინა აერჩი[illegible] უპირატესობა ერთეულთა [illegible] მიანიჭა.

— მიზნის მისაღწევად [illegible] რიგზე უნდა შევჩერებულიყავი, მას უნდა დავჭერებოდი, — [illegible] კრისტიმ სიეტლში გამარ[illegible] მდეგ. კეთილი ნების [illegible] რველი შეჯიბრება [illegible] კრისტიმ გალინდოსა[illegible] მერე მიიღო მონაწ[illegible] გუტის სამომავლო [illegible] ასეთია: „ახლა მიზა[illegible] შეუპოვრად ვი[illegible] და-92"-ის მედლის მო[illegible]

მოამზადა ბექა [illegible]

სპორტიდან — კინოში

გულშემატკივრებისთვის კარგადაა ცნობილი სეულის ოლიმპიადის ჩემპიონის, იტალიელი მარათონელის გილერმო ბორდინის სახელი. მან დაწერა ავტობიოგრაფიული წიგნი, რომლის მიხედვითაც. თვითვე შექმნა ფილმის სცენარი. საინტერესოა, რომ ფილმში ერთ-ერთ მთავარ როლს ასრულებს სახელგანთქმული ენტონი კუინი.

ბორდინი ერთადერთი იტალიელი სპორტსმენი როდია, რომელიც დაუკავშირდა კინოს სამყაროს. ცნობილი სპრინტერი პიეტრო მენეა, მაგალითად, ითამაშებს ლუიჯი კომენჩინის ფილმში „კალაბრიელი ჰაბუკი". აქ იგი თავის [illegible] მორბენლის როლს ასრ[illegible]

იც უნდა გავიხსენოთ, რომ თავის დროზე მსოფლიო რეკორდსმენმა სამხტომში ჯუზეპე გენზილემ ბრწყინვალედ ითამაშა იასონის როლი პიერ პაოლო პაზოლინის „მედეაში", ხოლო მოცურავე პედერსოლიმ არაერთი როლი შეასრულა სხვადასხვა ვესტერნში.

ტერორისტების შიშით

პირველად არ გამოვლენ პარიზის ტრადიციულ საერთაშორისო ტურნირში იაპონელი ძიუდოისტები, რომლებიც 1971 წლიდან ამ შეჯიბრების მუდმივი მონაწილენი იყვნენ. მიზეზი გახლავთ საკუთარი მთავრობის თხოვნა, შეიკავონ თავი თვითმფრინავით მგზავრობისაგან.

არაბი ტერორისტების მხრიდან მოსალოდნელი აქციების შიშით, პარიზში არ ჩავლენ არც ეგვიპტელი მოჭიდავეები. ამ მხრივ ამერიკელები უფრო გულადები აღმოჩნდნენ. ისინი მონაწილეობას მიიღებენ ტურნირში, მაგრამ, ტექნიკური მიზეზების გამო, პარიზში სრულ გუნდს ვერ ჩაიყვანენ.

„ლელოს" შემდეგი ნომერი გამოვა შაბათს, 9 თებერვალს.

რედაქტორი
თენგიზ გაჩეჩილაძე

„ლელოს" დღევანდელ ნომერზე მორიგეობდა რ. ქორქია, კორექტორები: ც. ჩიტიშვილი, მ. ძეძამიძე.

საქართველოს ჟურნალ-გაზეთების გამომცემლობა „სამშობლოს" სტამბა. თბილისი, ვ. კოსტავას ქ., 14. იბეჭდება ოფსეტური წესით [illegible], [illegible] ქ. 39.